

ſølgelig Formandens Mening, ſom er den afgjørende her. Diſſe Forſlag ville alſaa komme til Afſtemning, hvis Flertallets Forſlag forkaſtes, men det er aldeles ligegyldigt, om man ſtemmer for eller imod eller lader være at ſtemme, og jeg vil derfor tilraade ærede Medlemmer at lade være at ſtemme.

Ordføreren (Verg): Jeg ſkal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Den meget ærede Kultusminiſter ſagde, at han har en Opfattelse af den midlertidige Finantslov, hvorefter han kan hjælpe ſig igjennem med Univerſitetet. Han har deri ſaaet Underſtøttelse af min ærede Nabo (Nimeſtab) og ſelvfølgelig af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther). Jeg ſkal ikke komme ind paa en Forklaring af den midlertidige, men jeg maa henviſe til Lovens Ord, og det er dem, at den ærede Miniſter har Ret til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter til Univerſitetet efter de hidtil gjældende Regler, og diſſe Ord paſſe herved med min ærede Nabs eller andre ærede Medlemmers Forklaring; berimod kan det jo nok paſſe med den ærede Kultusminiſters Forklaring. Han ſagde nemlig, at naar han foreſlaar Noget paa ſit Budget, og Landſtinget gaar ind paa det, kan han anvende det paa den Maade, ſaa gjælder vort Nei ikke. Min ærede Nabo har givet en hiſtorisk Fremſtilling af den førte parlamentariske Kamp i de ſidſte 10 Aar. Jeg ſkal ſige, at det ærede Medlem ikke har været overordentlig heldig i at træffe den hiſtoriske Sandhed ved den Fremſtilling, men det er temmelig betydningsløst og ligegyldigt, thi det ligger jo ſlet ikke for her. Spørgsmaalet er her kun, hvorvidt man vil optage et nyt Forſøg, et nyt Angreb paa Folkethinget og føre en ny Kamppolitik eller ikke, og det ærede Medlem forſikrede os, at det nytter aldeles ikke, ſelv om den nuværende Regjering gaar af; der blev ingen Forbedring for det. Jeg ſiger, vil den nuværende Regjering være rimelig og fornuftig og føre en Finantslov igjennem og gjøre gode Forretninger med os, kan den gerne blide. Jeg vil i Tønen og Fremſtillingen i min forreſten elſkverdige Nabs Foredrag gjerne tro, at han ikke var den heldigſte Løsning; paa den Maade blev det ikke ſtort bedre. Det ſaar nu ſtaa hen. Hele Theorien om at kaſte Bold med Anſvaret og med Beſtylndinger om den reſte Konflikt og i det Hele taget det at rage op i det Gamle, ſtal jeg ikke buøle ved. Jeg vil ſpørge det ærede Medlem: Foreligger der ikke for os en Finantslov, vedtagen efter det ærede Medlems Forklaring 5 Gange ſiden Opfølningen, af Landſtinget, før den er endelig vedtagen af Folkethinget? Foreligger der ikke en af Regjeringen biligt, af Landſtinget ſtøttet Finantslov, diſſeret for os, her paa vort Bord til Vedtagelse? Hvis vi ikke byde os, ſaa ingen Finantslov. Det

er Billedet paa, hvem der er den Raadende i diſſe Forhold, og hvilken Stilling man vil give Folkethinget. Med Henſyn til det, det ærede Medlem iøvrigt ſagde, har jeg kun Interesſe af Et, og det er, at det ærede Medlem har underrettet os om, at han har vanket omkring og fundet ſaaamegen Velvillie hos mange Medlemmer udenfor Flertallet i Fællesudvalget og deres Meningsfæller, ſom alle fandt det ubilligt, uretferdigt og ulogt; at denne Kamp ſkulde reſes, og ſom han antog, hvis de være rigtig frie, vilde ſtemme med ham og mod viſſe Medlemmer, ſom nu ville Kamp. Jeg tror, at det ærede Medlem efter en ſaadan Fremſtilling ſkylder at nævne de Medlemmer, og hvis det ærede Medlem ikke gjør det, vil jeg, ſaa langt mit perſonlige Kjenſſkab rækker, tilbageviſe diſſe Beſtylndinger mod Medlemmer paa det Beſtemteſte ſom uſande. (Nimeſtab: Der er ingen Beſtylnding!) Er det ikke en Beſtylnding mod Medlemmer, at ſige om dem, at de finde Noget ulogt, uretferdigt og ubilligt, og dog ſtemme de derfor imod deres egen Overbeviſning og have ikke Mod til at følge deres egen Overbeviſning? Jeg veed ikke, om der kan rettes ſtærkere Beſtylndinger imod Kolleger her i Salen af dem, det overhovedet kan tillades at fremføre. Jeg gjentager Opfordringen, jeg tror, at jeg tør gjøre det paa Alles Vegne, ſom agte at ſtemme for Mindretallets Indſtilling, men ſærlig har jeg Ret til at gjøre det paa mine nærmefte Meningsfællers Vegne: Vil det ærede Medlem nævne eller betegne dem? I andet Fald maa han finde ſig i, at jeg betegner denne Sigteſe ſom urigtig og uſand. Det var nærmefte det, hvorfor jeg ønskede at udtale mig ligeoverfor det ærede Medlem; vore Betragtninger have iøvrigt intet Værd ligeoverfor Afſtemningen; vi ſes forøvrigt ſiden — enten her eller der.

Clausen: De Bemærkninger, jeg har at gjøre, ere ikke mange. Jeg ſkal ikke komme ind paa, hvilken Betydning den midlertidige Finantslov kan ſaae. Har jeg Betænkelighed for den i ſaa Henſeende, hører jeg til dem, der fremsatte dem iſorveien; men naar en ſaadan Lov een gang er vedtagen af Thinget, hører jeg ogſaa igjen til dem, der rolig afvente, hvilke Reſultater den giver, og naar Loven forſtaas og udføres paa en anden Maade end den, ſom det Flertal, der vedtog den, har anſet for rigtig, vil Flertallet jo i ſin Tid kunne gjøre Anſvar gjældende mod Miniſteriet, ſom udfører den paa den Maade. Jeg ſkal derfor ikke opholde mig ved den, jeg har utalt mine Betænkeligheder ved den, før den blev vedtagen. Den høitærede Conſeilspreſident kom til at gjøre en Bemærkning, ſom jeg ſærlig lagde Mærke til, fordi jeg i den ſaae et helt Valgprogram. Der var Tale om Opfølningspolitik, og ſaa ſagde den høitærede Conſeilspreſident, ſaa vidt jeg forſtood ham, at han anſaa det for en Pligt ved de nye